

Ay

– ömrümmm · 26 Temmuz 2016

Ay...

Yine yalnızlar ağlayacak, yine evsizler üşüyecek bir yerlerde,
Güneş battı , yine akşam şehrin bu yakasında.
Yine umutlar yarına kalacak, yine sabahlar olmayacak kimilerine,
Bekliden yarın , yağmurlar yağacak dünyanın bu yarısında.

Işıkları henüz yanan yüksek katlı apartmanların ardından yükseldi ay
Dünye böyleydi, hatta görüldüğü önceki gecede ,
kıpkırmızı görünüyor yüzü, sanki üzerinde mahcup bir hal ,
oysa onun ne suçu var, güneş batmışsa, ve yine karanlık çökmüşse gönlüme.
şehir yine sensizliğe bürünmüşse ve gözlerim hala alışamamışsa ,
sensizliğin karanlığında yolumu bulacak kadar görebilmeye .

bu ıssızlıkta yalnızlığın hüznü ve yarın güneşli bir güne uyanma umudu
koyu bir sohbe tutuştular ,biri kalbimde bir diğeri düşüncelerimde
bir süre sonra kavga edecekler ve kazanan yine yalnızlık olacak
kaybeden hep umut oluyor çünkü, sensiz, ışısız gecelerimde .